

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ของบุคคลภายใต้กฎหมายของรัฐในแต่ละรัฐ ประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภท คือ บุคคลที่ถือสัญชาติของรัฐที่เรียกกันว่า “คนชาติ (National People)” และบุคคลที่ไม่มีสัญชาติของรัฐที่ตนปรากฏตัวอยู่ ที่เรียกว่า “ต่างชาติ (Foreign)” หรือ “ต่างด้าว (Alien)”¹ ซึ่งโดยทั่วไปคนชาติจะมีสถานภาพทางกฎหมายที่ดีกว่าคนต่างด้าว สัญชาติจึงเป็นเครื่องกำหนดสถานภาพของบุคคลภายใต้กฎหมายของรัฐ

ในปัจจุบัน พลเมืองของรัฐมีการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสภาพปัญหาเรื่องความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ตลอดจนแนวความคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน ทำให้รัฐบาลของแต่ละประเทศจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่และจำกัดสิทธิและฐานะของคนต่างด้าวบางประการ แม้ว่ารัฐจะกำหนดหลักเกณฑ์ที่ได้ฝ่ายเดียว แต่ในการกำหนดหลักเกณฑ์นั้น รัฐยังคงต้องคำนึงถึงการที่รัฐอื่นอาจกระทำตอบโต้ได้ ในทำนองเดียวกันด้วย เช่น การจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวในการประกอบอาชีพหรือมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินมากเกินไปอาจถูกประเทศเจ้าของสัญชาติของคนต่างด้าวนั้นวางกฎเกณฑ์ไม่ยอมให้สิทธิหรือจำกัดสิทธิของคนชาติของรัฐนั้นได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ในการกำหนดสิทธิและฐานะของคนต่างด้าว รัฐยังคงต้องคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์² เช่น สิทธิในชีวิตและสิทธิในร่างกายหรือสิทธิในทรัพย์สิน เป็นต้น

การเข้าเมืองของคนต่างด้าว³ อาจนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาความมั่นคงของรัฐ ปัญหาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ปัญหาการสาธารณสุข ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาอาชญากรรม

¹ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2538). เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ หน่วยที่ 1-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า 414.

² กมล สนธิเกษตริณ. (2539). กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพฯ: นิติบรรณการ. หน้า 21.

³ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522. มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

เป็นต้น ประกอบกับสิทธิในการเข้าเมืองของคนต่างด้าวมีความแตกต่างจากสิทธิในการเข้าเมืองของคนชาติ กล่าวคือ เป็นสิทธิที่มีเงื่อนไขซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐก่อนสำหรับคนต่างด้าว แต่เป็นสิทธิที่เด็ดขาดปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ของคนชาติ จึงมีความจำเป็นที่รัฐจะต้องตรากฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง⁴ เพื่อให้อำนาจและวงกรอบแนวทางการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐในการตรวจสอบ ควบคุม คนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้มีมาตรการบังคับ (Sanction) ทั้งในทางอาญา (Criminal Sanction) ได้แก่ โทษปรับและโทษจำคุก และมาตรการบังคับในทางปกครองหรือทางบริหาร (Administrative Sanction) ได้แก่ การส่งตัวคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร การปฏิเสธการเข้าเมือง และการเพิกถอนการมีถิ่นที่อยู่ เป็นต้น แก่บุคคลผู้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดตามมาตรา 81⁵ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หรือมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน หรือตกเป็นบุคคลต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหากให้บุคคลนั้นเข้ามาและอยู่อาศัยในราชอาณาจักร อาจจะทำให้เกิดอันตรายและความไม่ปลอดภัยอันจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐได้

การที่คนต่างด้าวจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้นั้น พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 40⁶ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี แต่ให้มีจำนวนไม่เกินประเทศละหนึ่งร้อยคนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติไม่เกินห้าสิบคนต่อปี โดยในทางปฏิบัติในแต่ละปีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะออกประกาศกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งช่วงระยะเวลาที่ออกประกาศมักจะเป็นไตรมาสสุดท้ายของปี ทั้งนี้ เนื่องจากส่วนราชการผู้ปฏิบัติคือสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะต้องทำเรื่องเสนอผ่านสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปยังกระทรวงมหาดไทยจากกระทรวงมหาดไทยไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วก็ยังคงต้องส่งไปให้

๗๑๓

๗๑๓

⁴ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ตลอดจนกฎกระทรวง คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว.

⁵ มาตรา 81 คนต่างด้าวผู้ใดอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตสิ้นสุด หรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

⁶ มาตรา 40 ภายใต้บังคับมาตรา 42 มาตรา 43 และมาตรา 51 ให้รัฐมนตรี โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี แต่มิให้เกินประเทศละหนึ่งร้อยคนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติมิให้เกินห้าสิบคนต่อปี

เพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดจำนวนคนต่างด้าว บรรดาอาณานิคมของประเทศหนึ่งรวมกันหรือแต่ละอาณาจักรซึ่งมีการปกครองของตนเองให้ถือเป็นประเทศหนึ่ง.

คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนที่จะส่งเรื่องกลับไปให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อให้รัฐมนตรีลงนามในร่างประกาศแล้วจึงนำไปลงตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ครั้นเมื่อได้ลงตีพิมพ์หรือที่เรียกกันว่าได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงจะเปิดรับคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรถาวรมีสิทธิต่าง ๆ ดังนี้

- 1) มีสิทธิที่จะอยู่ในประเทศไทยเป็นการถาวร ไปตลอดชีวิต โดยไม่ต้องคอยยื่นคำขอเพื่อพำนักอยู่ต่อเป็นการชั่วคราวในแต่ละปีอีก
- 2) มีสิทธิได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นบัตรประจำตัวประชาชนสำหรับคนต่างด้าว
- 3) มีสิทธิที่จะได้รับการบันทึกชื่อเข้าอยู่ในทะเบียนบ้าน (แบบ ท.ร.14) เช่นเดียวกับคนสัญชาติไทยด้วย⁷
- 4) มีสิทธิตามที่กฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ เช่น ได้สิทธิเกี่ยวกับสัญชาติของบุตรที่เกิดในประเทศไทย เพราะในกรณีที่เป็นบิดาและมารดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เมื่อมีบุตรเกิดในประเทศไทย บุตรก็จะได้รับสัญชาติไทย⁸
- 5) มีสิทธิซื้อห้องชุดในอาคารชุดที่เรียกกันเป็นภาษาอังกฤษว่า Condominium โดยไม่ต้องโอนเงินจากต่างประเทศเข้ามาซื้อ เพราะถ้าหากไม่ใช่เป็นคนมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร จะต้องโอนเงินจากต่างประเทศเข้ามาจึงจะมีสิทธิซื้อได้⁹
- 6) มีสิทธิยื่นคำขอแปลงสัญชาติเป็นไทยได้ (คนอยู่ชั่วคราวไม่สามารถยื่นคำขอแปลงสัญชาติได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบของตำรวจสันติบาล)

⁷ ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535. ข้อ 44 ทะเบียนบ้าน (ท.ร.14) ใช้ลงรายการของคนที่มีสัญชาติไทย และคนต่างด้าวที่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเท่านั้น.

⁸ พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535. มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 7 บุคคลดังต่อไปนี้ ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

(1) ผู้เกิดโดยบิดาหรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรไทย

(2) ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย ยกเว้นบุคคลตามมาตรา 7 ทวิ วรรคที่หนึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 26

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 จนถึงปัจจุบัน”.

⁹ พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534. มาตรา 19 คนต่างด้าวและนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว อาจถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ ถ้าเป็นคนต่างด้าวและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(1) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

7) สามารถขอเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของประเทศไทยเพื่อใช้สำหรับเดินทางไปต่างประเทศได้ด้วย เพราะบางในกรณีคนต่างด้าวผู้ที่มีถิ่นที่อยู่อาจจะขอหนังสือเดินทางจากสถานทูตหรือสถานกงสุลที่ตนมีสัญชาติไม่ได้ด้วยเหตุผลบางประการ ดังนั้น เมื่อมีความจำเป็นจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องไปขอเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากกระทรวงการต่างประเทศของไทยเพื่อสำหรับใช้เดินทางแทนหนังสือเดินทาง

8) ในกรณีที่ทำงานเป็นกรรมการในบริษัทมหาชน ก็ยังมีโอกาสดีกว่าคนอยู่ชั่วคราว เพราะในกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดได้กำหนดจำนวนและคุณสมบัติของกรรมการบริษัทด้วยว่า ต้องมีกรรมการอย่างน้อย 5 คน และกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร¹⁰

พิจารณาแล้ว จึงมีความเห็นว่า บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมีสิทธิดีกว่าบุคคลต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรในหลายประการดังกล่าวข้างต้น

อย่างไรก็ตาม การที่บุคคลใดจะได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา 41 วรรคสอง¹¹ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กล่าวคือ กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยคำนึงถึงรายได้ สิทธิพล ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพ และฐานะในครอบครัวของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือเงื่อนไขอื่นตามความเหมาะสม เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งในปัจจุบันคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองได้ออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

¹⁰ มาตรา 67 บริษัทต้องมีกรรมการคนหนึ่งเพื่อดำเนินกิจการของบริษัทประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อยห้าคน และกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร.

¹¹ มาตรา 41 คนต่างด้าวจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมิได้ เว้น แต่จะได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการและด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายในจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 40 และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 แล้ว

เพื่อให้การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเป็นไป เพื่อประโยชน์ของประเทศให้มากที่สุด ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ คุณสมบัติของคนต่างด้าว ซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยคำนึงถึง รายได้ สิทธิพล ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพและฐานะในครอบครัว ของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือเงื่อนไขอื่นตามความเหมาะสม เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร¹² เพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองที่ออกตามความในมาตรา 41 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 นั้น คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ได้มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ อย่างไร โดยในการศึกษานี้ ผู้เขียนได้ใช้ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 เป็นแนวทางหลักในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและความเป็นมาของการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
2. เพื่อศึกษาให้ทราบถึงแนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยของชาติ แนวความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ตลอดจนหลักการควบคุมคนเข้าเมือง
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายคนเข้าเมืองของต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และศึกษามาตรการทางกฎหมายคนเข้าเมืองของราชอาณาจักรไทย
4. ศึกษาวิเคราะห์การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546
5. เพื่อค้นหามติสรุปและข้อเสนอแนะในการนำเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติมาใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

¹² ประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ได้มีการประกาศ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2546.

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

มาตรา 41 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 บัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อให้เป็นประโยชน์กับประเทศมากที่สุด โดยให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวโดยคำนึงถึงรายได้ สินทรัพย์ ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพ และฐานะในครอบครัวของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือเงื่อนไขอื่นตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ประกาศดังกล่าวได้มีการนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติมากำหนดไว้ โดยประกาศดังกล่าวไม่มีการให้คำนิยามเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ จึงเป็นปัญหาว่าอย่างไรจึงจะถือเป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ซึ่งจะได้ศึกษาเพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ดังกล่าวต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาถึงสภาพปัญหาของการกำหนดหลักเกณฑ์การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว ศึกษาถึงแนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยของชาติและความมั่นคงของรัฐ หลักการควบคุมคนเข้าเมือง ศึกษาถึงกฎหมายคนเข้าเมืองของต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสิงคโปร์ กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของไทย โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง และประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองที่ออกตามความในมาตรา 41 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ตลอดจนศึกษาและวิเคราะห์หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาในสารนิพนธ์นี้ เป็นการศึกษาวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) โดยวิธีการศึกษาค้นคว้า ทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น หนังสือ วิทยานิพนธ์ วารสาร ตำรับทฤษฎี บทความ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คำพิพากษาศาลฎีกา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขความมั่นคงของชาติตามที่มาตรา 41 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 บัญญัติไว้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาและความเป็นมาของการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
2. สามารถอธิบายถึงแนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยของชาติ แนวความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ตลอดจนหลักการควบคุมคนเข้าเมือง
3. รู้และเข้าใจมาตรการทางกฎหมายคนเข้าเมืองของต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และศึกษามาตรการทางกฎหมายคนเข้าเมืองของราชอาณาจักรไทย
4. สามารถพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2546 ได้
5. ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะในการนำเงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติมาใช้เป็น หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร